Canoane de rugăciune către Sfinții cuvioşi Iosif şi Chiriac de la Bisericani

(1 octombrie)

Sfinții cuvioşi Iosif şi Chiriac de la Bisericani (1 octombrie):

https://www.academia.edu/44215872/Sfin%C8%9Bii_cuvio%C5%9Fi_Iosif_%C5%9Fi_Chiriac_de_la_Bisericani_1_octombrie_

https://archive.org/details/sfinii-cuviosi-iosif-si-chiriac-de-la-b

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-iosif-si-chiriac/238713502

****

Materiale despre Sfinții cuvioşi Iosif şi Chiriac de la Bisericani:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20cuv.%20Iosif%20%C5%9Fi%20Chiriac%20de%20la%20Bisericani%20(1%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Iosif+%C5%9Fi+Chiriac+de+la+Bisericani

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Bisericani

&&&

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Iosif de la Bisericani

Troparul Sfinților cuvioși Iosif și Chiriac de la Bisericani, (glasul 1): Povățuitori sihaștrilor, ocrotitori ai celor din nevoi și celor mâhniți mângâietori, Sfinților cuvioși Iosif și Chiriac cei ce ați dobândit rugăciunea cea de foc și vase alese a Sfântului Duh v-ați făcut, rugați-vă lui Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă!

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Viaţa sihăstrească ai petrecut, Sfinte Iosif, lăsând cele trecătoare pentru cele statornice şi cununa primind de la Stăpânul, luminează-ne şi pe noi a urma ţie, cu totul fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezleagă nerodirea faptelor noastre şi inimile ni le înmoaie ca să cântăm cu bună plăcere lauda lui Dumnezeu şi ţie cununa să-ţi împletim din cuvinte insuflate.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Evanghelia lui Hristos ai iubit-o cuvioase şi sufletul tău l-ai pierdut pentru El, iar acum te bucuri în lăcaşurile cele de veselie ale drepţilor, întru toţi vecii.

A Născătoarei

Maica lui Hristos celui Milostiv, cu iubire de oameni, milostiveşte-L pe Acela, ca inimă înfrântă să zidească în noi cei împietriţi cu păcate nenumărate.

Cântarea a 3 -a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi moartea cea nevăzută şi veşnică ai stricat-o, râvnind morţii lui Hristos celei de viaţă dătătoare, înţelegând că toate sunt trecătoare şi degrab se veştejesc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toate le-ai lăsat părinte şi în Ţara Sfântă ai mers ca să te închini Mormântului lui Hristos de unde sufletul ţi s-a aprins şi viaţă de pribegie ai ales pe acest pământ.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Multe învăţături ai primit în Mănăstirea Bistriţa şi pe toate ai vrut să le pecetluieşti cu vederea locurilor unde a pătimit Hristos ca prin credinţă să te alipeşti mai cu râvnă de Dânsul.

A Născătoarei

Sufletul tău, Stăpână, dureri grozave a suportat, urmând lui Hristos, Fiului tău care batjocură şi bici a răbdat pentru noi şi moartea şi iadul le-a ruşinat.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul şi am proslăvit puterea Ta.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa ta cea minunată a strălucit şi în pustia Iordanului, părinte, şi mulţi au slăvit pe Dumnezeu şi pe tine te-au urmat ca la limanul cel lin să poposească.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Străină viaţă ai petrecut şi în pustiu îngereşte ai vieţuit, cu lumina credinţei sufletul ţi-ai luminat şi luminile cele mincinoase le-ai lepădat, drept aceea, nestricăciunea ai dobândit-o în inima ta şi veşnica veselie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtat fiind de Duhul Sfânt, pildă vieţi celei neveştejite în pustia Iordanului s-a făcut cuviosul Iosif, cu fapta şi cu cuvântul hrănind sufletele ce veneau la dânsul, ca la un doctor şi dascăl iscusit.

A Născătoarei

Născătoare, roagă-L pe Acela în locaşurile de odihnă să aşeze sufletele noastre şi de negura mâhnirilor să ne acopere pe noi, cei ce înotăm pe marea acestei vieţi zbuciumate.

Maică a Luminii neînserate, ceea ce pe Stăpânul Raiului ai, roagă-L pe Acela în locaşurile de odihnă să aşeze sufletele noastre şi de negura mâhnirilor să ne acopere pe noi, cei ce înotăm pe marea acestei vieţi zbuciumate.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lucrând înţelepţeşte ogorul sufletului tău în pustia Iordanului, sfinte, te-ai îmbogăţit în lucrurile cele netrecătoare, şi aşa te-ai întors în Moldova, alungat fiind de năvălirile barbarilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mănăstirea ta de metanie Bistriţa, te-a primit, bucurându-se de un asemenea vieţuitor, dar râvna după rugăciunea cea de taină te-a împins, părinte, spre locurile cele pustii ale munţilor, prielnice pentru lucrarea mântuirii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cela ce ştia puterea rugăciunii celei adevărate, a cuviosului Iosif că a lucrat în chip minunat prin puterea cea mângâietoare a Duhului Sfânt în inima lui însingurarea cea cu îngerii vorbitoare şi de taine văzătoare.

A Născătoarei

Legile firii ai biruit, de Dumnezeu Născătoare, că ai zămislit pe Cel ce alcătuieşte pe om în pântecele maicii sale şi ai născut cu trup spre mântuirea noastră pe Cel mai înainte decât toată zidirea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând părinţilor din vechime însingurarea cea de viaţă străină lucrătoare ai îmbrăţişat, cuvioase, pustia Iordanului lăsând şi pe cea a munţilor Carpaţi luând.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubitori de dulceţi pământeşti ne-am făcut noi, pământenii, dar cuviosul Iosif pe toate le-a lăsat şi lui Dumnezeu a urmat, râvnind dulceţilor celor mai presus de minte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În cuvioşie şi rugăciune ai petrecut, sfinte, punând rânduiala de schit celor şaptesprezece ucenici ai tăi, locuind mai deosebit în munţii cei sălbatici ca sălbăticia trupului prin înfrânare să o îmblânzeşti.

A Născătoarei

Te mărim pe tine, de Dumnezeu Născătoare, şi cu osârdie te rugăm ca să ne acoperi pe noi de mânia cea cumplită a Stăpânului şi să ne scapi de ispitele diavoleşti, că toate le poţi câte le voieşti.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântul adevărului ai iubit mai mult decât toate, că pustia îmbrăţişând, nu te-ai făcut pustiu de învăţăturile cele drepte, ci sufletul tău ogor l-ai făcut cuvintelor duhovniceşti, dar şi pe ucenicii tăi i-ai deprins lucrarea aceasta.

A Născătoarei

Multe sunt năvălirile cele de suflet pierzătoare asupra noastră, prea curată Fecioară, dar, ocrotirea ta cea caldă având, se biruiesc vrăjmaşii toţi, pentru care pe Dumnezeu Îl slăvim, mărindu-te pe tine, apărătoarea noastră.

Cântarea a 8 -a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Laudă de mulţumire ai cântat lui Dumnezeu, părinte Iosif, că ucenici nenumăraţi ţi-a trimis, atraşi fiind de dumnezeiasca ta petrecere, zicând şi noi pentru acestea: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Patimile călcând, trupul biruind şi sufletul împodobindu-l cu virtuţi, doctor te-ai arătat celor bolnavi şi tămăduitor orbirii duhovniceşti, celor ce cântă: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hrană adevărată având din destul, în mijlocul acestei lumi mincinoase, ospăţ îmbelşugat ai întins sufletelor însetate de mântuire şi ai făcut pe toţi într-un cuget să strige: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul.

A Născătoarei

Bucură-te, căruia cuvântului şi oglinda strălucirii celei de sus, că ai răsărit nouă vinul ce îndulceşte inimile noastre, şi care tămăduieşte rănile cele amare făcându-ne să cântăm: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Albină culegătoare de mierea cea cerească ai fost şi de dulceţi duhovniceşti te-ai umplut, părinte, în viaţa de obşte vieţuind, pustia locuind şi pământul Moldovei, grădina Maicii Domnului lucrând.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeu trimite roadă câmpului şi ploi la vreme pentru folos trupesc, dar prin tine, cuvioase, pământul cel neroditor şi pustiu 1-a făcut să odrăslească vlăstare neveştejite spre Viaţa veşnică.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Iosif, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa sfinţilor părinţi s-a înmulţit prin cuviosul Iosif, păstorul cel bun care sufletul său şi-a curăţit şi pe ucenici la ceruri i-a suit şi de veşnicile munci i-a slobozit cu grija cea neobosită şi cu dragoste neostoită.

A Născătoarei

Ceea ce obştea Bisericanilor ai ocrotit şi spre dânşii ai binevoit, nu ne lăsa nici pe noi, Născătoare de Dumnczeu, pradă vrăjmaşilor nevăzuţi şi patimilor cumplite, ci odihneşte inimile noastre cu mângâierile tale cele de Maică, de păcate tămăduitoare.

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Chiriac de la Bisericani

Troparul Sfinților cuvioși Iosif și Chiriac de la Bisericani, (glasul 1): Povățuitori sihaștrilor, ocrotitori ai celor din nevoi și celor mâhniți mângâietori, Sfinților cuvioși Iosif și Chiriac cei ce ați dobândit rugăciunea cea de foc și vase alese a Sfântului Duh v-ați făcut, rugați-vă lui Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă!

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Minune mare este a vedea cum dragostea pentru cele veşnice a lucrat frumos sufletul măritului Chiriac, iar trupul l-a supus ca pe un rob folosului sufletesc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din tinereţe ai ales calea cea strâmtă, părinte şi până la bătrâneţe n-ai încetat a nimici săltările patimilor pentru dragostea lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru Dumnezeu ai lăsat lumea cuvioase şi putere ai primit de sus ca să zdrobeşti capetele balaurilor celor nevăzuţi. Roagă-te să ne luminăm şi noi cu dragostea celor mai bune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe cei ce cu credinţă cinstesc naşterea ta Curată, învredniceşte-i prin rugăciunile tale să dobândească partea celor aleşi întru împărăţia Fiului tău.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cântarea a 3 -a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din inimă ai iubit pe Dumnezeu şi înşelăciunea lumii nu te-a ţinut să urci pe munţii cei pustii ca să petreci numai de Dumnezeu ştiut şi în munţii cereşti să te sălăşluieşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ce este frigul şi foamea, arşiţa şi toată neputinţa trupului? Că pe acestea toate le-ai biruit, Sfinte părinte, cu puterea cea nebiruită a Duhului, care pe cele neputincioase le întăreşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cugetele cele aprinse ale patimilor le-ai biruit prin dragostea de Dumnezeu şi cu căldura Duhului Sfânt şi stăpân te-ai făcut peste trupul tău spre viaţa nestricăcioasă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mijlocitoarea creştinilor şi nădejdea celor deznădăjduiţi, văpăile cele aprinse ale iadului cumplit pornite asupra noastră domoleşte-le ca să te lăudăm pe tine, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul sufletelor noastre.

Sedelnă: Ai învins patimile, luminându-ţi sufletul cu iubirea lui Dumnezeu şi agonisind înţelepciunea cea de sus, ai povăţuit pe ucenici şi pe creştini spre mântuire,

îndemnându-i să urmeze lui Hristos. Pentru aceasta, ai luat cununa cea cerească, iubite părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Timp de şaizeci de ani ai slujit lui Dumnezeu precum un alt Onufrie, cinstite părinte, sfinţindu-ţi sufletul cu rugăciunea şi cu fapte bune, iar trupul smerindu-ţi cu obositoare osteneli, ai ajuns la iubitul Mire ceresc, pe care roagă-L să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. a Născătoarei

La Mireasa cu totul fără de prihană a Făcătorului, ca o Maică nenuntită a Izbăvitorului, ca una ce eşti locaş Mângâietorului, prea lăudată, pe mine ce sunt locaş întinat al fărădelegii şi întru cunoştinţă batjocură demonilor m-am făcut, grăbeşte de mă izbăveşte de lucrarea lor cea rea, locaş luminat prin fapta bună făcându-mă, ceea ce eşti de lumină primitoare, curată. Alungă negura patimilor şi mă învredniceşte de impărtăşirea cea de sus şi de lumina cea neînserată, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul şi am proslăvit puterea Ta.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu osârdie ai topit în tine duhul mâniei şi al vrajbei şi a toată răutatea şi liniştea în Dumnezeu ai dobândit. Iar poftele cele amăgitoare le-ai dezrădăcinat şi de stricăciune ai scăpat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-ţi-se ochii spre contemplarea cea naturală, ai fugit din lumea cea deşartă şi în mijlocul pădurii te-ai aşezat ca într-un rai al desfătării. Cu îndrăzneală roagă pe Dumnezeu să ne mântuiască şi pe noi de stricăciunile lumeşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Hrană având învăţătura cea aleasă a Evangheliei, dulceţile cele lumeşti le-ai lepădat, ba şi pământul l-ai uitat, părinte prea cuvioase, de dulceţile cele netrecătoare bucurându-te încă din această viaţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Curăţie străină având şi nemaiîntâlnită, că ai născut pe Cel ce pe toate le curăţeşte, nu te depărta de la noi, Fecioară nestricată, ci ne întoarce din înstrăinarea noastră la patria cea adevărată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndestulându-se bogat cu cuvintele Evangheliei şi luminându-şi inima şi sufletul cu puterea lor, desfătarea cea duhovnicească a dobândit-o cuviosul Chiriac călcând peste toate cele pământeşti cu bună cuviinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apa cea vie a Duhului s-a vărsat în sufletul tău, părinte, şi de bucurie cerească te-a umplut, purtându-te mai presus de cele omeneşti şi omorând până la sfârşit patimile cele trupeşti care strică sufletul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu adevărat nou Adam s-a arătat Sfântul Chiriac, ca pe pământ ca acela în Rai a vieţuit, dobândind chipul cel dintâi prin curăţirea cea ostenicioasă a lucrării de taină a minţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cel mai înainte de veci şi mai presus de întinăciunea lumii, pe Cel ce a topit păcatul L-ai născut lumii în chip minunat, Fecioară nenuntită, şi neamul nostru la slobozenia cea adevărată l-ai adus.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

La limanurile neînviforate ale liniştii ai ajuns părinte, dar cine va spune răbdarea ta şi smerenia cu care te-ai ostenit în lupta cea bună a lui Hristos, şi cine va povesti necazurile inimii tale ce cu tărie le-ai răbdat?

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De lacrimi au adăpat sufletul tău ca să-l împace cu Dumnezeu şi dragostea de aproapele cu smerenia s-au împreunat în sufletul tău sfinte, fără de cruţare tăind hăţişurile patimilor cele de diavol semănate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ascultare desăvârşită făcând în obştea Bisericanilor, toate bunătăţile ai dobândit printr-însa, sfinte, răbdarea, smerenia şi osteneala, locaş făcându-şi în inima ta şi împodobind-o cu podoabele nestricăciunii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nestricată ai rămas, Fecioară, după naşterea cea nepricepută. Ci arde cu focul cel de sus stricăciunea inimii noastre şi vestejeşte cu rugăciunile tale tulburarea patimilor ce înviforează cugetele noastre.

Condac: Rugăciunea şi liniştea iubind, nevoinţa şi răbdarea îmbrăcând, patimile cele pierzătoare le-au spălat cu sudorile pustiei, cuvioşii Iosif şi Chiriac din Bisericani. Unul nominator al chinoviei s-a făcut şi iscusit păstor, iar celălalt sfeşnic al luminii neînserate s-a arătat prin înstrăinarea cea mai desăvârşită.

Icos: Cu răbdare şi bărbăţie luptând cu patimile, cinstea cea mai bună au dobândit şi neiubitori de slavă, s-au făcut de Dumnezeu purtătorii părinţi. Că biciuind trupul cu ostenelile pustiei, sufletul spre cer l-au înaripat, în locaşurile Raiului sălăşluindu-se după ce locaşuri s-au făcut ale darului lui Dumnezeu. Cu vrednicie să-i lău-

dăm deci, zicând: Bucuraţi-vă, părinţi fericiţi, de sus ocrotitori ai Moldovei şi ai Raiului locuitori!

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind după viaţa cea netrecătoare, cu postul ţi-ai veştejit sălbăticia trupului şi ai aşezat într-însul pacea duhului. Întăreşte-ne şi pe noi să ne nevoim cu bărbăţie, ca să tăiem odrăslirile faptelor celor pierzătoare.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca să te îmbraci cu haina cea de nuntă, grija pentru haina cea văzută ai lepădat-o, iubind necinstea ca pe cinste şi necazul ca pe desfătare, mai înainte văzând cu ochiul credinţei că lumea aceasta e degrab trecătoare şi sufletul nemuritor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe oameni iubind, înţelepţeşte te-ai depărtat de dânşii, neiubind nimic omenesc. Inima ţi-ai lucrat-o astfel spre nefăţarnica dragoste de fraţi ce s-a aprins înăuntru de puterea cea minunată a lui Hristos în Duhul cel Preasfânt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Scapă-ne pe noi de durerile ce ne apasă, Mireasă curată, ceea ce ai răbdat durerile cele de Maică văzând pe Fiul tău pătimind pentru noi, şi ne mântuieşte de întristarea cea lumească prin credinţa cea vie în Împăratul cel nemuritor.

Cântarea a 8 –a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Războind până la capăt patimile cele viclene, blând te-ai făcut la obicei şi pământul dreptăţii ai moştenit, părăsind cele de jos ale pământului şi afundându-te în adâncurile Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoinţele tale cuvioase Chiriac întrec înţelegerea noastră, că viaţă îngerească au rodit în trup material. Că pământ fiind, rai te-ai făcut şi de omul cel vechi curăţindu-te, cu îngerii te-ai numărat.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Nu numai cu ostenelile cele dureroase te-ai trudit să stingi văpăile patimilor ci le-ai domolit şi cu lacrimile dătătoare de mângâiere dumnezeiască şi cu îndulcirile cele veselitoare ale Duhului lui Dumnezeu, care mântuieşte de stricăciune inimile cele credincioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Al doilea rai te-ai arătat că lucrându-ţi sufletul minunat ai odrăslit Pomul Vieţii, pe Hristos, cel ce satură pe cei însetaţi de dreptate şi vindecă pe cei bolnavi de muşcăturile lui Veliar, pentru aceasta toţi te cinstim pe tine.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoinţele tale cele peste fire au minunat pe îngeri şi pe mitropolitul Dosoftei 1-au plecat a se închina cu evlavie moaştelor tale, cele ce au dobândit de la Dumnezeu nestricăciunea.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Chiriac, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sufletul prin nevoinţa aspră cu aripile Duhului la cereştile locaşuri ţi l-ai mutat, iar trupul tău mărturie a rămas nouă a vieţii tale neprihănite. Drept aceea slăvim pe Dumnezeu, Cel ce pe cei morţi îi înviază şi pe drepţi îi încununează.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fericit eşti, părinte Chiriac, că moartea cea dintâi ai biruit şi la ceruri te-ai suit şi mai presus te-ai făcut, prin darul lui Hristos, decât moartea cea de-a doua. Căci cugetul tău mutându-l la Hristos, biruitor al puterii iadului te-ai arătat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

La ceruri te-ai mutat şi de noi nu te-ai despărţit, Marie, a lui Hristos Mireasă. Ci roagă pe Stăpânul să dăruiască mutare paşnică sufletelor noastre la cele netrecătoare, puterile potrivnicilor biruindu-le cu tăria Sa.

Sinaxar

Întru această zi, facem pomenirea Sfinţilor prea cuvioşi părinţi Iosif şi Chiriac de la Bisericani.

Viaţa Sfântului Iosif

Acest prea cuvios părinte este cel dintâi sihastru cunoscut în muntele Bisericanilor şi adevăratul întemeietor al mănăstirii cu acelaşi nume. S-a născut într-un sat din ţinutul Neamţ şi de mic copil avea înclinare spre viaţa călugărească. Lăsându-şi părinţii a intrat în nevoinţa monahală la Mănăstirea Bistriţa, ctitoria marelui domn Alexandru cel bun. Aici, primind îngerescul chip ai călugăriei, în puţini ani a deprins de la părinţii bătrâni meşteşugul încordărilor duhovniceşti, astâmpărându-şi patimile firii cu cureaua postului şi înălţându-şi mintea la Mirele Hristos prin neîncetată rugăciune.

Văzând cuviosul Iosif că nu are destulă linişte în mănăstirea Bistriţa, şi arzând cu inima să se închine la Mormântul Domnului a luat binecuvântare de la egumenul mănăstirii, Dometian şi a plecat la Locurile Sfinte.

După ce s-a închinat la Mormântul dătător de viaţă din Ierusalim s-a retras la pustie în valea Iordanului, ajungând în puţini ani sihastru vestit. Aici s-a nevoit într-o

peşteră, mai întâi singur, apoi cu câţiva ucenici, îndurând multe ispite şi năluciri de la diavol.

Fiind vestit prin viaţa lui de o înaltă trăire duhovnicească, şi-a adunat în preajma lui şaptesprezece pustnici, întemeind prima comunitate duhovnicească românească cunoscută în Ţara Sfântă. Dintre cei mai cunoscuţi ucenici ai cuviosului amintim: Simon, Metodie, Varnava, Petru, Averchie şi Gherman.

Dar Sihăstria lui Iosif de la Iordan nu a dăinuit multă vreme, că năvălind arabii asupra Sfintelor locuri multă spaimă şi tulburare au făcut printre creştini. Văzând aceste tulburări în Ţara Sfântă, cuviosul Iosif şi-a luat pe cei şaptesprezece ucenici, şi după ce s-au închinat la Mormântul Domnului au venit cu toţii în Moldova la mănăstirea Bistriţa.

Astfel, Sihăstria lui Iosif din Valea Iordanului s-a mutat în Moldova pe muntele Bisericanilor. Văzând că se înmulţesc ucenicii lui pe munte, a înălţat o mică biserică de lemn cu hramul “Buna Vestire”, a făcut chilii împrejur, şi a adunat aici o parte călugări.

Rânduiala obştii cuviosului Iosif era aceasta: rugăciune neîncetată în biserică şi la chilii, post, metanii, cântare psalmilor lui David, desăvârşită ascultare şi dragostea între fraţi.

Schitul lui Iosif era singura aşezare mănăstirească cu rânduială achimită (neadormită) din ţara noastră, după moda mănăstirilor studiţilor din Constantinopol.

Vieţuind o vreme aceşti pustnici pe aceste locuri, au început a se îndesi războaiele din partea turcilor şi în urma deselor incendii ale bisericuţei lor, s-au hotărât să meargă să vieţuiască la Sfântul Munte al Atonului. Drept pentru care, pornindu-se ei pe cărarea ce duce spre pârâul numit Valea rea, îndată li s-a arătat PreaSfânta Născătoare de Dumnezeu, care i-a întrebat: „Unde vă duceţi, părinţilor?”

„Ne ducem la Grădina Sfinţiei tale” au răspuns aceştia, la care Împărăteasa Cerului le-a spus: „Întoarceţi-vă înapoi, căci şi aici este grădina mea.”

Iar ei, făcând închinăciuni şi lacrimi de bucurie vărsând, au aşezat în acel loc spre închinare, o iconiţă cu chipul prea curatei Fecioare, ca aducere aminte a neamurilor de pe urmă de minunea ce s-a săvârşit în acel loc.

Pentru marile lui nevoinţe şi viaţa de sfinţenie pe care o ducea, s-a învrednicit, fiind încă în trup, a o vedea pe Maica Domnului.

Cuviosul Iosif a fost cinstit de credincioşi, ca sfânt din viaţă, fiind pomenit în partea locului până în zilele noastre.

Mai târziu, Schitul lui Iosif s-a numit de credincioşi: Schitul Bisericani, adică cel al ”evlavioşilor”, pentru că monahii se rugau neîncetat cu post şi lacrimi şi mulţi se vindecau de boli prin binecuvântarea cuviosului.

Deci, mult nevoindu-se sfântul şi ajungând la măsura părinţilor de demult, şi-a dat sufletui lui în mâinile Domnului şi a fost numărat în ceata sfinţilor.

Viaţa Sfântului Chiriac

Prea cuviosul părintele nostru Chiriac de la Bisericani s-a numărat printre cei mai mari asceţi şi cuvioşi ai Bisericii Ortodoxe Române. El s-a nevoit la începutul sec. XVII-lea în obştea Mănăstirii Bisericani, care număra pe atunci peste 10 călugări.

Aprinzându-se de dumnezeiescul dor, s-a retras la puţin într-o peşteră din muntele lui Simon şi acolo s-a nevoit singur şi: mai aspră osteneală timp de 60 de ani. Iar nevoinţa lui era acea vara şi iarna petrecea pe munte cu trupul gol, în rugăciune şi slăvind neîncetat pe Dumnezeu şi biruind desăvârşit cu putere de la Hristos neputinţele firii şi ispitele diavolului. (…)

Cu sfintele lor rugăciuni Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.